

Komisja do spraw reprivatyzacji
nieruchomości warszawskich

W nagłówku znajduje się logo Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich zawierające godło państwa polskiego i podkreślenie w formie miniaturki flagi RP

Warszawa, dnia 15 stycznia 2025 r.

Sygn. akt KR II R 62/22

BKW-II.9130.37.2024

Postanowienie

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Arkadiusz Myrcha

Członkowie Komisji:

Paweł Lisiecki, Christian Młynarek, Sławomir Potapowicz, Anna Tarczyńska, Adrian Wasielewski,

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2025 r. na posiedzeniu niejawnym

wniosku A R B z dnia 26 listopada 2024 r. oraz 30 listopada 2024 r. w zakresie sprostowania i wyjaśnienia treści decyzji Komisji nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r., wydanej w sprawie nieruchomości położonej w Warszawie przy al. Niepodległości 138,

z udziałem stron:

Miasta Stołecznego Warszawy, I D M , M M
H , A R B , K A B , W
S B , M B , A M
M , H P , T S R , K
L , C L , M L ;

na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2021 r. poz. 795; dalej: ustawa z dnia 9 marca 2017 r.) w zw. z art. 113 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572; dalej: k.p.a.) w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.,

postanawia:

1. odmówić sprostowania decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR II R 62/22 z 13 listopada 2024 r.;
2. odmówić wyjaśnienia treści decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR II R 62/22 z 13 listopada 2024 r.;
3. na podstawie art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z 9 marca 2017 r., zawiadomić o wydaniu niniejszego postanowienia poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości

Uzasadnienie

Pismem z dnia 26 listopada 2024 r. (data wpływu: 3.12.2024 r.), zatytułowanym „WNIOSEK o uzupełnienie, sprostowanie, wykładnię treści decyzji”, A R B wniósł o uzupełnienie decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r. o:

1. uzupełnienie informacji o postępowaniu wstępnym, postępowaniu sprawdzającym czyli postępowaniach poprzedzających postępowanie rozpoznawcze;
2. uzupełnienie decyzji o wyjaśnienie czy Opinia została dostarczona w przepisowym terminie 14 dni i czy Rada wniosła o przedłużenie terminu do wydania Opinii;
3. uzupełnienie decyzji o wskazanie przepisu, który umożliwił Komisji zawiadomienie osób nieżyjących poprzez ogłoszenie publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości;
4. uzupełnienie decyzji o informację, czy Rada wydała Opinię zgodnie z treścią ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 10 kwietnia 2018 r. w sprawie regulaminu działania Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich;
5. uzupełnienie decyzji o opinię Rady, Rada zobowiązana została do Wydania Opinii, w czasie przed uchwałą 1/23 Siedmiu Sędziów;
6. uzupełnienie decyzji o informację i wskazanie czyje środki finansowe zostały zaangażowane w odbudowę budynku;

7. uzupełnienie decyzji o informację czy wyodrębnienie 17 lokali, ich reprivatyzacja i wyprowadzenie z zasobów mieszkaniowych m.st. Warszawy odbyło się zgodnie z prawem;
8. wyjaśnienie powodów, dla których Komisja nie uwzględniła prośby Prezydenta m.st. Warszawy i nie odniosła się do Uzasadnienia w wyrokach, mówiącego, że postępowań się nie wszczyna, jeśli od zakończenia postępowania minęło 10 lat;
9. wyjaśnienie, dlaczego nadrzędne nad przepisami o Komisji, Uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego (1/23) nie są przez Komisję respektowane;
10. sprostowanie zapisu dot. treści dekretu warszawskiego;
11. uzupełnienie decyzji o przedstawienie stanowiska Komisji dotyczącego wykupu mieszkań przez lokatorów i tym samym wyprowadzania z zasobów mieszkaniowych m.st. Warszawy dziesiątek lokali mieszkalnych przejętych działaniami Komisji wobec prawowitych właścicieli nieruchomości warszawskich;
12. sprostowanie twierdzenia Komisji, że nabycie spadku jako czynność nieodpłatna nie prowadzi do „nieodwracalnego skutku prawnego”;
13. sprostowanie półprawdy, że postępowanie rozpoznawcze nie zostało wszczęte na wniosek jednego z lokatorów, ale – z urzędu, z uwagi na pismo Biura Spraw Dekretowych Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 7 września 2022 r.;
14. podanie podstawy prawnej zawieszenia postępowania administracyjnego wszczętego na osoby nieżyjące, postępowania nieistniejącego w rozumieniu prawa, ponieważ wszczęte zostało na osoby nieżyjące;

15. uzupełnienie decyzji o informację dot. wniosku strony o utrzymanie w mocy decyzji reprivatyzacyjnej, wydania decyzji w stosunku do osoby nieżyjącej;

16. uzupełnienie decyzji o wyjaśnienie przestępczych procederów jednoznacznie wskazujących, że Pan G i Pan N posłużyli się materiałami tajnymi, będącymi w zasobach Komisji;

17. uzupełnienie decyzji dot. informacji, że nie wszczyna się postępowania, jeśli od wydania decyzji upłynęło 10 lat.

Pismem z dnia 30 listopada 2024 r. (dat wpływu: 6 grudnia 2024 r.), zatytułowanym „WNIOSEK O UZUPEŁNIENIE DECYZJI”, A R B
wniósł o:

1. czytelne sprostowanie podstawy prawnej oraz faktycznej rozstrzygnięcia;
2. sprostowanie nieprawidłowego pouczenia;
3. sprostowanie pomyłki pisarskiej w treści uzasadnienia decyzji w sposób określony w treści wniosku.

Zgodnie z art. 113 k.p.a., organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach. Organ, który wydał decyzję, wyjaśnia w drodze postanowienia na żądanie organu egzekucyjnego lub strony wątpliwości co do treści decyzji. Na postanowienie w sprawie sprostowania i wyjaśnienia służy zażalenie.

Odnosząc się wniosków w zakresie sprostowania decyzji Komisji nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r., w sposób szczegółowo opisany w treści wniosków, wskazać należy, że żądania objęte wnioskami leżą poza granicami sprawy, mającej

za przedmiot kwestię sprostowania i wyjaśnienia treści decyzji, o czym traktuje przepis art. 113 k.p.a.

Ustawodawca co prawda nie sprecyzował jakie błędy mogą podlegać sprostowaniu w trybie powołanego powyżej przepisu, natomiast zgodnie z jednolitym stanowiskiem wyrażonym w judykaturze oraz w doktrynie, błąd pisarski rozumiany jest jako widoczne, niezamierzone i niewłaściwe użycie słowa lub określenia, zastosowanie niewłaściwej pisowni bądź też pominięcie wyrazu lub litery. Błąd rachunkowy odnosi się natomiast do wykonania nieprawidłowej operacji matematycznej lub mylnych obliczeń matematycznych. Z kolei omyłki to inne postacie wadliwości decyzji administracyjnej o podobnym charakterze do wymienionych błędów.

Kluczowe znaczenie ma to, aby wszystkie te wady miały charakter techniczny i nieistotny, a w rezultacie, by ich sprostowanie nie prowadziło do zmiany rozstrzygnięcia lub znaczącej modyfikacji stanu faktycznego ustalonego w sprawie. Ponadto błędy pisarskie, rachunkowe i omyłki powinny być oczywiste, czyli łatwo dostrzegalne, niewymagające przeprowadzenia badań. Oczywistość danej nieprawidłowości wynika z jej natury lub z porównania wady z innymi okolicznościami, które nie budzą wątpliwości.

Dopiero spełnienie tych wymogów otwiera drogę do sprostowania decyzji administracyjnej. Orzeczenie prostujące nie może służyć weryfikacji wad orzeczenia o charakterze merytorycznym.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 maja 2024 r., sygn. akt III OSK 1837/22, wskazał, że orzeczenie rektyfikacyjne nie może służyć weryfikacji wad orzeczenia o merytorycznym charakterze. Jego celem pozostaje naprawa zaburzonego związku pomiędzy wolą (zamierzeniem) organu, a jego wadliwym, błędnym uzewnętrznieniem i to wyłącznie w odniesieniu do pewnego specyficznego, nieistotnego charakteru wady zawartej w samym orzeczeniu. Sanowanie decyzji w drodze sprostowania może więc dotyczyć w istocie jedynie jej strony formalnej, a nie ewentualnych błędów co do meritum rozstrzygnięcia, których dopuszczono się w stosowaniu prawa, a zatem co do ustalenia obowiązującego prawa, stanu

faktycznego i jego kwalifikacji prawnej oraz ustalenia konsekwencji prawnych zastosowania określonej normy prawnej.

Mając na uwadze powyższe, w świetle art. 113 § 1 k.p.a., brak było podstaw do sprostowania decyzji, w sposób szczegółowo opisany w treści wniosków.

Odnosząc się zaś do wniosków w zakresie wyjaśnienia treści decyzji Komisji nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r., należało stwierdzić brak podstaw do wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji.

Określony przepisem art. 113 § 2 k.p.a. zakres działania organu jest ograniczony wyłącznie do wyjaśniania wątpliwości co do znaczenia zawitych lub niejednoznacznych sformułowań zawartych w osnowie decyzji i po części w jej uzasadnieniu, ale tylko wówczas gdy jest to konieczne do odkodowania treści jej sentencji.

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego ugruntowany jest pogląd, że w postępowaniu o wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji, niedopuszczalne jest dokonywanie nowej oceny stanu faktycznego lub prawnego, a także, iż postępowanie to nie może prowadzić do merytorycznych zmian rozstrzygnięcia (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 marca 2012 r., sygn. akt II OSK 2372/10).

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 listopada 2022 r., sygn. akt II GSK 1065/19, wyjaśnienie wątpliwości orzeczenia nie może również polegać na interpretacji gramatycznej, logicznej czy celowościowej, lecz jedynie na objaśnieniu, jak organ wydający dany zapis decyzji rozumie jego sens. W postępowaniu o wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji nie można zmieniać decyzji ani jej uzupełniać o nowe elementy, co skutkowałoby koniecznością zmodyfikowania dotychczasowej oceny stanu faktycznego lub prawnego. Nie jest również dopuszczalne, aby w tym trybie dokonywać interpretacji przepisów prawa, gdyż wówczas mielibyśmy do czynienia z wykładnią prawa, a nie z wyjaśnieniem treści decyzji.

Nie ulega wątpliwości, że decyzja nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r. została sformułowana w sposób jasny, pozwalający na zrozumienie jej sensu i zrozumienie go w sposób niewymagający dokonywania wykładni.

Reasumując, należało odmówić sprostowania i wyjaśnienia treści decyzji nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r. Wobec powyższego Komisja na podstawie powołanych powyżej przepisów, orzekła jak w sentencji.

Rozpoznanie wniosków w zakresie uzupełnienia przedmiotowej decyzji nastąpi odrębnym postanowieniem.

Przewodniczący Komisji

Arkadiusz Myrcha

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. niniejsze postanowienie jest ostateczne.
2. Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 tej ustawy zawiadomienie o wydaniu postanowienia uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia.
3. Zgodnie z art. 113 § 3 k.p.a. na postanowienie w sprawie sprostowania i wyjaśnienia służy zażalenie.